

[Simonsen.]

sig ingen har mulighed for at betale. Sådan vil jeg i hvert fald hellere vurdere det.

Må jeg sige om det specielle punkt om lægetilsynet i børneinstitutionerne, at vi principielt er tilhængere af dets afskaffelse, men jeg er enig med de ordførere, der har været inde på, at der kan være nogle problemer i de særlig hårdt ramte områder — hvis jeg må bruge det udtryk — hvor der kan være børn, som måske kommer ud for en dårligere service på dette område, end det er godt for børnene og for samfundet.

Derfor er der nok nogle ting, vi skal se på i denne forbindelse, men selve hovedprincippet er vi tilhængere af, og vi kan som helhed tiltræde lovforslagene.

Birgit Fjælde (CD):

Indledningsvis vil jeg gerne understrege — og forhåbentlig så eftertrykkeligt, at selv pressen kan forstå det — at da centrumdemokraterne gik med til det økonomiske forlig mellem venstre, socialdemokratiet og kristeligt folkeparti, var det ikke med den glødende og enorme begejstring, som store dele af pressen dengang helt fejlagtigt tilføjede mit parti. Det var tværtimod en nødvendighed for at undgå et valg, der alligevel ikke ville have kunnet løse de fundamentale økonomiske problemer, vi slås med i dag, og som det kun vil kunne lykkes at løse, når et flertal af folketingets partier holder op med deres evindelige leflen for øjeblikkelige Galupstemninger.

De to foreliggende lovforslag er en direkte følge af forliget, og i konsekvens af, at centrumdemokraterne har tiltrådt dette forlig, må vi naturligvis også i princippet gå ind for disse lovforslag. Men det skal ikke afholde mig fra her i salen at give udtryk for nogle store betænkeligheder, som delvis vil indgå i det kommende udvalgsarbejde.

Der er to formål med lovforslagene. For det første skulle de betyde en besparelse for statskassen på 66 mill. kr. i indværende finansår, og for det andet skulle der blive tale om en administrativ forenkling af reglerne om standarder og normer inden for daginstitutioner og plejehjem.

Jeg vil tillade mig at sætte et stort spørgsmålstejn ved værdien af den besparelse, som socialministeren forventer. Det er rigtigt nok, at der bliver tale om en bespa-

relse for statskassen, men i realiteten er der tale om en overflytning af udgifter fra staten til kommunerne, og i sidste ende bliver det alligevel skatteborgerne, der kommer af med det samme beløb til det offentlige.

Jeg er vidende om, at Kommunernes Landsforening har sendt en protest til socialministeren, hvori man gør opmærksom på, at lovforslagene kommer til at virke yderst u hensigtsmæssigt, fordi de vil gribe ind i allerede lagte budgetter i de kommunale forvaltninger. Eftersom der vil komme til at gå et stykke tid, før lovforslagene bliver endeligt vedtaget, vil de forventede besparelser blive yderligere fiktive, idet institutionerne indtil dette tidspunkt vil forbruge penge efter de nugældende regler.

Centrumdemokraterne har aldrig i deres valgkamp lovet besparelser i den offentlige sektor, og jeg tror også, at når det endelige regnestykke gøres op, vil den eventuelle besparelse ved disse lovforslag blive mere end beskedene.

Der tales meget om serviceniveau i den sociale sektor, og begrebet er nok yderst relativt og veksler sikkert fra kommune til kommune. Men uanset at vi på nuværende tidspunkt ikke har opstillet klare regler for serviceniveau, vil jeg dog tillade mig at komme med den påstand, at nærværende lovforslag i mange kommuner vil betyde en forringelse af serviceniveauet. Det er mere end beklageligt, at dette kommer til at ske, men jeg tror ikke, at nogen ansvarlig politiker i dag kan komme uden om, at hvis det hele ikke skal løbe endnu mere løbsk, end det gør, må det sociale område også betale sin del af prisen.

Jeg vil tillade mig at konkludere, at ligesom mit parti var meget lidt begejstret for det økonomiske forlig, er vi meget lidt begejstrede for disse to lovforslag, der med rette kan siges at have nogle skavanker. Når mit parti så alligevel uanset disse forbehold principielt tilsiger vor støtte til forslagene, er det ikke, fordi vi kritikløst vimser koket med halen, hver gang venstre og socialdemokratiet finder sammen, men fordi vi erkender, at i et folketing med så mange forskelligeartede partier repræsenteret må man en gang imellem være parat til kompromiser, hvis man i øvrigt føler, man har et ansvar over for, at vort folkestyre skal kunne fungere.